

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitótér sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Somogyvármegye és Barcs
város n. é. közönségét ezennel
tisztelettel értesítjük, hogy a már
előnyösen ismert

nagy
karácsonyi
occasio

az idén november hó 18-án vette
kezdetét.

Lőw Mór és Testvére

divatáruháza

KAPOSVÁROTT.

Jön a téli nyomor.

Immár biztosra vehető, hogy az idei télen nem lesz semmivel sem jobb dolga a legszegényebb embereknek, mint tavaly volt, amikor a nyomor megdöbentő fokra hágott. Mert ez az esztendő sem felelt meg a hozzáfűzött reményeknek; gyenge volt a termés s a kereskedelmi és ipari

pangás, ha ugyan még lehet, még magasabb fokra hágott mint tavaly.

A helyzet tehát vigasztalan. Küszöbén állunk egy kemény, kietlen télnek, ezer és ezer olyan munkással, akik a nyáron sem tudtak munkát kapni, ezer és ezer olyan családdal, mely a meleg napok alatt is koplalt, s most hogy bekövetkeznek a hidegek, éhezni fognak. Mint fenyegető démon lebeg a nagyvárosi bérkaszányák s a falusi viskók fölött az éhínség réme — s mihamar felhallatszik városról városra, faluról falura a feljajdulás: Segítségek!

Segítsünk!

Budapestben már megint osztják a szabadkőműves adományt, az ingyen kenyert és tejet s az a napról-napra növekvő rémséges tolongás, mely az adakozási hely előtt észlelhető, szomorú, de igaz fokmérője a növekvő inségnek.

A kormány negyven milliónyi közmunkát, vagy mint némely hangulatcsinálásban utazó napilap írta, inségmunkát szavazott meg. Mi lesz ezzel a közmunkával? Mikor kezdik már meg? Már elérkezett a szükség tizenkettedik órája, már dolgozni

kellene mindenütt, ahol a 40 millióból valamit csinálni akarnak, a tétlen kétségbeesésben összekulesolt munkás kezeknek. S még sehol semmi hang és semmi jel. Ha a rendes, a Magyarországon megszokott hivatalos apparátussal készítik elő ezen inségmunka végrehajtását — akkor megért már a jövő esztendői buza is, mire az első kapavágást megcsinálják az új középületeknél vagy vasutaknál. Franciaországban úgy csinálják már száz esztendő óta az inségmunkát, hogy ma elhatározzák, holnapután kitűzik az árlejtést, egy hét múlva márfolyik a munka és ezrek, tizezrek meg vannak mentve a fizikai és morális pusztulástól és megvan mentve aközvéke sa közvagyon is. Mert az éhes tömegekkel nem lehet várakozni ám. S ha az éhes tömegekből kitör az állat, rombolás és pusztulás jelzi az utját.

Nálunk ebben a tekintetben még roppantul hátra vannak. Hivatalos lassúsággal intézik el az ilyen ügyeket, melyektől az éhínség elhárítása s a polgárság békéje függ!

Siessünk nagy urak odafent, mert minden perc drága. A pénz meg van már a nyomor nagy részének enyhítésére s mert két-

T Á R C Z A.

A halál a XX. században.

Közéletünknek számtalan oly kérdése van, melyet „égető“-nek szoktak nevezni s nem alaptalanul. Valóban égetik e kérdések a társadalom testét, oly gyötrelmesen, hogy ha idejekorán nem akad rájuk gyógyszer, balzsam, a társadalom szörnyű tűzhalálnak néz elébe. Sok ilyen kérdésnek mármirtha meglelték volna a bacillusát s ha nem is tudják még rendszeresen orvosolni, de legalább tudnak már ellene üdvösen védekezni; ez pedig már magában véve is félgögyulás.

Ezek a gyógyuló félben levő kérdések legnagyobb részt a XX. századbeli életre vonatkoznak. Ha így haladunk, s ha nem lesz egyéb akadály, akkor egy-két évtized múlva a legujabb kor embere már tud élni. Ámde meghalni! Ez az a tudomány, melyhez az új század embere

nem ért. „That is the question“ Ime ez az az „égető kérdés“, melynek még nem találták meg orvoságát, de még bacillusát sem. Miért? Mert az a néhány megfejtetlen kérdés, mely előtt a társadalom orvosai tehetetlenül állnak, utjában van a halál-kérdés megfejtésének is. Mert élni — a mint mondám — csak néhány évtized múlva tud majd a XX. század embere; ma még nem tud 99 százalék. Hogyan tudna hát meghalni? Érdemes lesz tehát bepillantani a „halált jelentő deszkák“ nyílt titkaiba, a koporsók és sírok sötétjébe; hátha valami kis pislogó fény mégis akadna ebben a gyászos sötétségben, mely kiutat mutatna belőle!

Hogy hány és milyen ezimen szedi fájdalmas adóját a legridegebb végrehajtó a kaszás: arról a statisztikai kimutatások beszélhetnek, rettenetes számaikban.

A két főcsoportot a természetes és természetellenes halálozások alkotják. Ezek ismét több alcsoportra oszlanak.

A természetes halál legtermészetesebb neme a végelgyengülés. Bizony, ezen

a ezimen kapja a legkevesebb adót a halál. Ma már ugyyszólván csak a falusi anyakönyvekben olvasható a „halál oka“ rovatban ez a szöveg: végelgyengülés, a falun, a hol a gyilkos levegő, gyilkos munkanemek és gyilkos erkölcsiségi állapotok még nem garázdálkodnak. Ám a nagy városokban ki érne rá odáig élni? Igen, van végelgyengülés elég, de vajjon természetes végelgyengülés-e az, mely az említett garázdálkodó elemek segítségével pusztít életük delén vagy még ifjkorukban levő emberek között?...

A természetes halál második csoportját a betegségek ezerneme alkotja. Az erről szóló statisztika minden számjegye keserves jajsót hallat az emberiség koreszulása, az élet hallatlan megnehezülése fölött. Gyermekünk hatalmas százaléka már a betegség csirájával lép a világba, úgy hogy ma holnap az eredendő bűnnek mása is akad: az eredendő kór. Vegyük csak korunk speciális betegségét: a tüdővést. Száz és száz, észrevehető és titkos, orvosolható és orvosolhatatlan uton-

szer ad, nincs egyéb hátra, mint hogy ez a pénz a lehető legrövidebb időn belül a forgalomba kerüljön.

Az állami inségmunka első sorban a fővárosban nyomorgó tömegek foglalkoztatását célozza, aztán egyes vidékeken is meg fogja oldani ezt az égető fontosságú szociális kérdést. A vidék legnagyobb része nem részesül ebben a kedvezményben.

S ezért egy nagy, humánus feladat háramlik a vidéki városokra és azok társadalmára. Szervezkedni kell a nyomor enyhítése érdekében és ezt most kell megtenni, midőn még csak a küszöbön van. Hatóság, klubok, egyesületek és társaskörök a mágnásokkal együtt vállvetve igyekezzenek magukévá tenni a legnehezebb feladatot, enyhíteni a tél nyomorát. Százféle módja van ennek és mindenik módja elismerésre méltó. A jótékonyági bazártól a gyűjtögetésig, minden eszköz kedves a Mindenható előtt, melylyel inségbe jutott ember-társainkat segítelyezzük.

Erőtéljes és lelkes akció induljon meg minden vidéki város és vármegye társadalmában, hogy baj nélkül muljon el felettünk ez a tél, mely előreláthatólag még a tavalyi emlékezetes télnél is nagyobb gyötrelmeket rejt méhében a szegény emberekre nézve.

Még nagy szerencse ebben az áldatlan helyzetben, hogy a szocialista propaganda szünetel, sőt részben megbénult. Nincs jobb agitátor a nyomornál és ha a pártoskodásban és ostobaságokban meggyöngült szociáldemokrata párt akcióképes ezen a télen, sok ezernyi hitet tudna ma-

módon plántálódik a csecsemő testébe, sőt még a meg nem született embrióba is ez a borzalmas kór. E megmérgezett gyermekek aztán, ha ugyan előbb el nem pusztulnak, ismét csak inficiált utódokat hoznak létre s így tovább, míg az utolsó sarjadék, melyet bizony nem sok nemzedék választ el az elsőtől, meg nem menti korai halálával a társadalmat egy szerencsétlen tagtól. Lám, ennek a kórnak sem ismerjük még az orvosságát; a védekezésnek is csak első tétovázó lépéseit próbálgatjuk.

A betegség okozta halálesoportok közt az első a tüdővész. Aztán következik egy igen gyászos, fájdalmas csoport; a gyermeksírok tábora. Arányszáma a leg-hatalmasabb. Oka: egyrészt — a mint fennebb említém — az „eredendő kór”; másrészt a köznép tudatlansága, melyen segíteni főképp a lelkészek és tanítók kötelessége, a nép felvilágosítása, figyelmeztetése, tanítása által.

Az bizonyos, hogy a halálos kórok java részében a mai megélhetés roppant nehézsége a főtenyező, mindenképp az alsóbb néposztályokban. A létért való küzdelemben százféle kór miazmáit szívja magába a küzködő család minden tagja;

gának szerezni.

S ha nem követünk el mindent a nyomor enyhítésére, még csak nem is szociálistákká lesznek az inségesek, hanem kommunistákká, akik előtt nincs se jog, se szentség, csak az éhség, a hideg s a járvány mozgatja lábban égő lelküket.

Tőlünk a magyar társadalomtól függ, hogy elüzzük e rémet. Tegyük meg kötelességünket!

H i r e k.

— Nagy vadászat Tarnóozán.

Gróf Széchenyi Ferencz regényes szép birtokán, a tarnóezai urodalomban a múlt pénteken fejezték be a nagy téli vadászatot egyikét, mely 4 napig tartott. A vendégszerető háziúr s fia: grf. Széchenyi Rezső, Ernő, Antal és Frigyesen kívül a következő főúri vendégek vettek részt a vadászatban; id. gróf Széchenyi Jenő s fia: grf. Széchenyi Miklós az új győri püspök, Erdődy Gyula, Széchenyi Géza grófok, továbbá Geiringer Károly intéző és Peltzmann Adolf főerdész. A gyönyörű, alkalmas területeken meglepő szép eredménnyel végződött a vadászat. Az első nap ugyanis Komlósd, Györgyös, tarnóezai mezők és a közbe eső területeken esett 476 nyul, 70 drb. fácány, 97 fogoly, 1 szalonka, 1 üregi nyul, és 2 különféle. Második nap a cseresnyési erdőben esett 232 drb. nyul, 257 fácány, 20 fogoly 1 szalonka, 1 más. Harmadik nap a Frigyesi erdőben esett: 319 drb. nyul, 196 fácány, 18 fogoly, 10 szalonka, 2 róka és 1 görény. És végül a negyedik napon esett az aranyos-rigóezi erdő és erdőlegelőn: 475 drb. nyul, 63 fácány, 21 fogoly, 1 szalonka, 8 üregi nyul és 3 különféle. Összesen esett: 1500

az apa gyárak és műhelyek mérges levegőjében, az anya a megerőltetett munkában, mindakettő a lebuja fertőjében, a gyermekek pedig az „otthon” vagy az uteza (néha ez is „otthon”) gyilkos mocskójában. Ki lehet, ki legyen ennek orvosa? Szónokoltak erről eleget a napilapok vezércikkeiben és parlamenti beszédekben; lesz-e foganatja, a közel jövőben kell elválnia. „Kell”, mondom; mert ez az egyik legszámosabb néposztály élet-halál-kérdése.

Mindezeknél sötétebb lapok tárulnak föl most előttünk: a természetellenes halál rettenetes uralmáról a XX. században. Oly sivár, oly kegyetlen, oly metsző számum sivit le ezekről a lapokról, hogy a gondolkodó és érző ember gyötrelmes ijedtséggel dugja be fülét, hunyja be szemét, hogy ne hallja ezt az üvöltést, ne lássa azt az irtózatot csatátért.

Vád ez, rémes vád a mai társadalom ellen. Az összeomló épületállványok robaja, a vasutak zöreje, a gyilkosok szivtelen sziszegése, az öngyilkosok végső hörgése átkot mond, átkot üvölt — kire? mire? Mindenre, mindenkire. Az Istenre, az emberekre, az életre, a halálra! Ön-

drb. nyul, 586 fácány, 156 fogoly, 13 szalonka 9 üregi nyul 2 róka 1 görény és 6 különféle. El lehet mondani ezek után, hogy népszerű főúraink fegyvereit szent Huber ugyancsak fényes eredményre segítette. Azonban egy jótékony, a környékbeli szegény népre áldásos oldala is van e főúri nagy vadászatnak, mely a vadász idény alatt többször ismétlődik. csak ezen a 4 napi vadászatban 1400 hajtónál többre volt szükség, kiknek mindegyike tisztességes napidíjban részesült s így évente közel 3000 koronát fizet ki a nemesszivü gróf.

— **Hymen.** Stern Béni therezienfeldi haszonbérő, a baresi intelligens ifjúság egyik simpatikus, közkedvelt tagja eljegyezte Bajáról Geiringer Minka kisaszszonyt, a Geiringer és Berger ezég főnökének, Geiringer Miksának kedves leányát. Gratulálunk!

— **Az izraeliták Chanuka ünnepe.** Midőn az izraeliták szíriai rabságuk után Antiochus Ephifanes szíriai király idejében először gyújtottak templomukban méceset, hogy megtiltott vallásukat újra gyakorolhassák: ennek a napnak emlékére tartják a Chanuka ünnepet, mely e hó 5 ikén lesz. E napon délután 4 órakor a baresi izr. imaházban is fényes isteni tisztelet tartatik. Felgyújtják a Chanuka gyertyát buzgó imák mellett, mint egykor Makabei modeni pap a szentelt olajat, az újra elfoglalt templomukban.

— **Megfagyott flu.** Mély számalommal beszélnek most Babócsán egy szegény iskolás flu tragikus haláláról. Ugyanis Prinke Sándor babócsai ismert nagybérő november 22-én hajtó vadászatot tartott horvátországi bérletén. E célra több babócsai földműves fiut fogadott föl hajtónak, kik örülve a pár krajczár keresetnek, leküzdve a zord idő akadályait, örömmel mentek el. Midőn estefelé a vadászatnak vége lett, Prinke maga figyelmeztette a fiukat, hogy minél hamarabb jöjjenek össze s menjenek együtt

gyilkos gyermekek vére vádolja a modern nevelés atheizmusát; öngyilkos ifjak fegyverének esővéből a materializmus ördöge vigyorog elé; öngyilkos családapák kötele éhségből és gyávaságból van fonva; öngyilkos aggok teteme fölött a sivár világnézet mérges gáza lebeg . . . A gyilkosok fegyverén szintén ezeknek a motívumoknak visszatérítő ölmérfénye szürküllik. És mindez, együttesen ördögi koncertet, pokoli macskazenét ad a XX. század szellemének, aki ablakának függönye mögött az istentelenség, vallástalanság vankosain henterogve, kőjjel hallgatja az undok hangokat. . . Aztán fejére teszi a világbirodalom koronáját s megjelenik az erkélyen nejjével, Atheizmussal és gyermekeivel: a Gyilkossággal, Öngyilkossággal és Örültséggel s megköszöni a hódolást . . .

. . . De ime, egy idő óta mintha megcsappant volna ez a nagy hódolat. . . Mintha valami furesza szellő fujdogalma feléjük s kioltással fenyegetné a hódoló undok szellemek fákláját. . . A megtiszteltettek is dideregve huzzák össze magukon köntösüket. A XX század szelleme kezd érezni, hogy abszolutisztikus kormányzása vége felé jár. Két, egy idő

haza, látván a zord időt. Azonban otthon észreveszik, hogy egyik, a 11-éves Radies János, Radies Vendel földműves fia nem jött velök vissza. A kétségbeesett szülők hiába várták másnap, harmadnap is, míg végre 4-ik nap magkapták a szomorú hírt, hogy fiukat ott találták megfagyva a Dráván tuli fűzesben egy fűzfa alatt. A szegény fiu ülő heizetben volt silány ruhájában, meztláb, mert boeskorai hajtásközben leszakadtak lábairól. Kezében egy darabka kenyeret találtak, ez volt szegénynek utolsó falatja. Most már nem kell neki többet azért a sovány kenyerért küzdeni. Így látva őt, mindenkit meghatott e szomorú látvány. Temetése Babócsán nagy részvét mellett ment végbe.

— **Kettős gyász.** Körmeny József városunk közkedvelt kántor-főtanítója ma egy hete temette 93 éves édes atyját, a mai nap pedig a megtört szíve a legfiatalabb unoka: Biró Erzsike korai ravatala felett kesereg, akit ma vasárnap Budapesten temetnek. Szendergő porait béke lebegje körül!

— **Révai-Kalendárium.** Érdekes füzet jelent meg e ezimen. Az eleje naptár és jegyzőkönyv, aztán cikkek következnek írókról és irodalmi kérdésekről, végén gyakorlati tanácsadót találni irodalmi és könyv-dolgokra nézve. Az irodalmi részben az év fő irodalmi eseményeiről van szó, a Magyar Remekírók most készülő nagy kiadásáról, Br. Eötvös Józsefről, a kinek munkái most indulnak meg végleges, teljes kiadásba összegyűjtve. Szellemes, finom kis essay-k is vannak a könyvben. Írók irnak írókról: Mikszáth Kálmán Jókairól, Eötvös Károlyról Bródy Sándor Molnár Géza finom stilművészettel a lexikonok használatáról ír, Györy Ilona a Művelt asszonyokról. Számos más cikk is van a könyvben, Eötvös Károlytól, Vojnovich Gézától, Meller Simon dr.-tól, Hevesi Sándortól, Roboz Andortól stb. Az egész könyv tele van azonfelül az irodalomra vonatkozó aforizmákkal. Carlyle, Ruskin, Nietzsche, Gorkij, Scho-

óta megvetett alak, minduntalan beleszól a dolgaiba: a vallás és idealizmus.

Igen, Istennek hála, új korszak hajnala kezd derengeni. Csak menjünk vissza az allegóriából a prózára; az emberek észreveszik, hogy a halál nagyon erőszakos és hamis czimeken szedi az adót. Ifjuságunk, a jövő reménye, egészséges nemzeti élet alapját kezdi építeni. A gyilkosságok egyik neme: a párbaj ellen, világszerte lépnek föl okos és hatalmas emberek. A közéletben mind erősebb gyökeret ver a meggyőződés, hogy jól élni és jól halni csak Krisztus tana szerint lehet. Igaz, hogy a jó életnek még nem találták meg az elixirjét, csak ennek az elixirnek néhány elemét; de bizhatunk abban, hogy nemsokára napfényre jönnek a hiányzó elemek is. S ha egyszer az emberek megtanulnak jól, vagyis Krisztusi szellemben élni önmagukban, a családban, és a fórumon, akkor fognak tudni jól meghalni is. S akkor a halálozások statisztikája sem fog oly borzalmas képet nyújtani. Fájni fog a szíveknek, a szerető kebleknek; de legalább nem fog, mint még ma, vádaskodni és égbe kiáltani; a „halál“ kérdése megszűnik égetni a társadalom testét.

Kollarik Kálmán.

penhauer, Goethe stb. műveiből, s érdekes irodalmi adomákkal. A kötet végén a modern irodalom jegyzéke. Az érdekes kis kötet érdekessége az is, hogy a Révai Testvérek Irodalmi Intézet ingyen küldi meg vásárlóinak. Párisias gondolat ez a kis évkönyv, mely most második évfolyamába lépett.

— **Kertész Tódor** megnagyobbított műiparú raktárának legújabb árjegyzékét ajánljuk karácsony közeledtével meghozatni. Tartalma: Uj! Football asztali társasjáték, világhírű Salta. Uj! divatos angol Ping-Pong, vagy asztali tenisz, új oktató és szórakoztató gyermekjátékok, Tornaszerek, Karácsonyfádisz összeállítások frt. 2.50, 5-, és 10. — Sport cikkek. Koresolyák. Vadász-lovagló-vívó-szerek, finom bőrúruk. Bronz és porcellan díszmű ajándéktárgyak. Dohányzó — író-ébédlő-kártyaasztal felszerelések. Háztartási cikkek. Konyha és pincze berendezések. Kedélyderítő tréfák stb. Képes árjegyzéket bérmentve, ingyen küld Kertész Tódor Budapest, Kristóftér.

— **A barcsi hölgyek szíves figyelmébe.** Miután alulírott nőruha készítő műhelyemet Barcstelepen (hatház) megnyitottam, kérem a mélyen tisztelt hölgyek kegyes pártfogását. Elfogadom ugyanis a legfinomabb női ruhákat izlésesen, a legjutányosabb árak mellett ki-

állítani. Elfogadok továbbá jó házból való leányokat a női-ruha készítésére és szabására kitanítani. Ugyanott ügyes varrónők fizetésre felvétetnek. Tisztelettel:

Pollák Vilmosné.

Köszönet nyilvánítás.

Édes atyánk elhunytá fölötti szíves részvétökért, minthogy igen számosan voltak, ép úgy azok, kik oly szívesek voltak a temetkezésnél közreműködni — fogadják ez uton a család hálás köszönetét.

Körmeny József és Károly.

Minden háziasszony és anya

üdvözölhető, aki az egészség, takarékoság és józra való tekintetből a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé (mely csakis az ismert eredeti csomagokban valódi) használja.

Férfiak ingyen kapnak

egy legujabb találmányú gyógyszer, mely az elvesztett erőt visszaadja. Mindnyájan, kik érte irnak, díjtalanul kapnak egy próbaküldeményt és egy száz oldalas könyvet, postán, jól becsomagolva. Ez a legesodálatraméltóbb „**Csoda gyógyszer**“, mely eddigé is ezer és ezer embert mentett meg, kik ifjúkori kiesapongásaik következtében némi betegségekben és elvesztett férfierőben szenvedtek.

Ezen okból határozta el az intézet, mindenkinek egy csomag gyógyszert, egy magyarázó könyv kíséretében ingyen küldeni. Ezen házi gyógyszerrel a betegség otthon is gyógyítható. És mindazok, kik ifjúkori hibás életmód, kiesapongások folytán krónikus bajokban és szellemi gyengeségekben szenvednek, otthon gyógyíthatják magukat.

A gyógyszer közvetlen a beteg idegekre és szervekre hatván, esodálatra méltó eredményel gyógyítja az évek óta tartó betegségeket. Öregek és ifjak irhatnak a „*State Medical Institute*“nak, az alább jegyzett czime alatt, ahonnan a csomag azonnal meg fog nekik küldetni.

Az intézet első sorban azokat óhajtja megmenteni, kik gyógykezelés végett otthonukat el nem hagyhatják. A próbaküldemény mutatja, hogy mily könnyen gyógyulhatunk ki otthon is ezen borzasztó betegségből. Az intézet kivételt nem tesz, mindenki irhat a gyógyszerért bárhol is, magyarul, mire neki postafordultával, diskreció alatt, ingyen egy gyógyszerküldemény magyarázó könyvvel együtt, küldetik meg.

Irjon Ön még ma. A küldemény oly szépen van csomagolva, hogy tartamát senki sem gyanítja.

A levél következőkép ezimzendő: **State Medical Institute, 6906. Elektron Building, Fort Wayne, Ind., Amerika** és minden levél bérmentesítendő.

Csak Réthy-félét fogadjunk el!
A valódi pemetefü-czukorka képpapir dobozokban kapható s minden dobozon a készítő: **Réthy Béla** aláírása látható. Ertérő készítményeket mint hamisítványok visszautasítandók. Kapható: Barcstelepen: **Schön Richárd** gyógyszerárában, Gy. Melléken **Batáry Imre** gyógyszerárában.

11-17

Kitüntetve az 1900. párisi világkiállításon aranyéremmel. (Hangszerekért legnagyobb.)

Hadserg-szállításért ezüst éremmel.

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari hangszergyáros

a javított tárogató feltalálója,

Budapest, II., Lánchíd-utca 5. szám.

saját házában (a kereskedelmi miniszterium mellett)

Magyarország legnagyobb és legelőkelőbb gyára.

Hegedük vonóval — — 3 frttól 15 frtig.

Mesterhegedük vonóval 15 frttól 300 frtig.

Gordonkák vonóval — 8 frttól 150 frtig.

Nagy bögök vonóval — 28 frttól 100 frtig.

Fuvókák — — — 2 frttól 100 frtig.

Szárnykürtök trombita helikon stb. 12 frttól feljebb

Czimbalmok — — — 35 frttól 300 frtig.

Rákóczy-tárogatók — — 30 frttól 60 frtig.

Elpusztíthatlan **HARMONIKÁK** 3, 4, 5, 6, 8,

kitűnő erős hangú ————— 10 frttól 80 frtig.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Harmonikákról külön árjegyzék kérendő.

AZ „ANKER”

élet- és járadék-biztosító-társaság.

Magyarországi vezérképviselőség: BUDAPEST, VI. ker., Deák-tér 6. sz.

(Anker udvar) a társaság saját házában.

Alapított 1858.

Alapított 1858.

Összes vagyon 138 millió korona.

Biztosítási állomány 505 millió korona.

Eddigi kifizetések 232 millió korona.

1900-ban a nyereményrészeseüléssel biztosítottak a vegyes és haláleseti biztosításoknál **A** osztalékterv szerint — úgy mint 25 év óta állandóan — az évi biztosítási díj 25%-át kapták készpénzben kifizetve, míg pedig a vegyes és takarékpénztári biztosításoknál **B** osztalék terve szerint (évenként emelkedő osztalék) a biztosítás kezdete óta befizetett összes díjak 3%-a, ugymint a biztosítási tartam 3 év után 9%, 4 év után 12%, 5 év után 15%, 6 év után 18%, 7 év után 21%-a, fizettetett ki készpénzben.

Előnyös kiházasítási és vegyes biztosítások.

Olesó díjak.

Kedvező feltételek.

A képzelhető legnagyobb biztonság.

Prospectussal és felvilágosítással szolgál **BARCSON** a

Magyar-Szlavon kerületi takarékpénztár

részvény-társaság,

mint főügynökség.

Előjegyzési-

heti-naptárak irodák részére, úgyszintén különféle más naptárak nagy választékban kaphatók

Barcson a könyvnyomdában.

Ugyanott **író-és rajzeszközök**, kitűnő minőségű **levélpapírok** gyönyörű dobozokban, **képeslevelező lapok** remek kivitelben, legnagyobb választékban kaphatók.